
[2000-15-RE](#)

CAUSA 2000-15-RE

Número de registre: 317-2000. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 17 DE NOVEMBRE DEL 2000

BOPA núm. 70, de 22 de novembre del 2000

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 4 d'octubre del 2000 per la representació processal del Sr. Gerard Gouarré Patte, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència i l'aute dictats els dies 19 de juliol i 14 de setembre del 2000, respectivament, per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se pogut produir una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que dicti sentència "declarant la vulneració dels drets fonamentals del Sr. Gerard Gouarré Patté a la jurisdicció, al procés degut, a la presumpció d'innocència i a no confessar-se culpable que s'ha produït en aquelles resolucions, atorgant l'empara sol·licitada, anul·lant aquelles resolucions i retreient les actuacions d'aquella causa al moment anterior al de dictar-se la sentència precedentment indicada";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 13 d'octubre del 2000;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedents

Primer

Mitjançant sentència de data 17 de desembre de 1999, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Gerard Gouarré Patte, com a autor responsable de tres delictes majors d'abusos deshonestos amb prevalença d'autoritat, a la pena de cinc anys de presó, de la qual un any ferm i la resta condicional, inhabilitació definitiva per a l'exercici de la professió de metge en general i pagament de les despeses processals causades. La representació processal del condemnat, assumida pel lletrat Sr.

Jordi Segura Cobo, va interposar recurs d'apel·lació contra aquesta sentència davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, que, mitjançant sentència de data 19 de juny del 2000, va desestimar el recurs esmentat i va confirmar la sentència dictada pel Tribunal de Corts.

Segon

Amb data 31 de juliol del 2000, la representació processal del recurrent va interposar davant la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta última sentència per considerar que havia vulnerat els drets a la jurisdicció, a obtenir una decisió fonamentada en dret, a un procés degut i a la presumpció d'innocència reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Mitjançant aute, de data 14 de setembre del 2000, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar desestimar la pretensió de nul·litat de les actuacions.

Tercer

Finalment, amb data 4 d'octubre del 2000, aquesta mateixa representació processal va formular recurs d'empara constitucional contra la sentència i l'aute esmentats del Tribunal Superior de Justícia. El demandant sol·licita la nul·litat d'ambdues decisions i la retrotracció de les actuacions al moment anterior a la sentència. També sol·licita que s'admeti a tràmit aquest recurs d'empara amb efectes suspensius de la sentència objecte de recurs. Els drets considerats vulnerats són els drets relatius a la jurisdicció, al procés degut, a la presumpció d'innocència i a no declarar-se culpable. Per tal de motivar la seva pretensió la representació processal del recurrent utilitza diversos arguments que esmentarem més endavant en aquesta resolució.

Quart

Amb data 13 d'octubre del 2000, el Ministeri Fiscal, va presentar un informe en què manifestava que aquest recurs d'empara no havia de ser admès a tràmit per manca de contingut constitucional.

Fonament jurídic únic

Com es desprèn de l'escrit d'interposició d'empara constitucional, contrastat amb el contingut de les còpies de les actuacions presentades pel recurrent actual, l'objecte d'aquest recurs se circumscriu exclusivament a enjudiciar si la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, que va confirmar la sentència condemnatòria imposada pel Tribunal de Corts, i l'aute posterior de desestimació de la pretensió de nul·litat d'actuacions han vulnerat els drets constitucionals invocats. Així doncs, aquestes possibles vulneracions es trobarien contingudes en les decisions del Tribunal Superior de Justícia i no, en canvi, en les actuacions de la Batllia primerament i després del Tribunal de Corts, que van donar lloc a la sentència condemnatòria dictada per aquest darrer. Arribem, doncs, al resultat paradoxal segons el qual són impugnats per inconstitucionalitat una sentència i un aute (de la Sala penal del Tribunal Superior de Justícia) que materialment i formalment, es limiten a confirmar una altra sentència (del Tribunal de Corts) l'adequació a la Constitució de la qual el demandant no qüestiona: la paradoxa rau en el fet que, contra qualsevol lògica processal i jurídica, com que no s'impugna en aquesta seu constitucional, la demanda en empara admet la rectitud constitucional de la condemna imposada al processat pel Tribunal de Corts i rebutja, per contra, la sentència del Tribunal Superior de Justícia que dóna fermesa a aquest pronunciament.

Les raons que el demandant al·lega per estimar que aquesta darrera sentència és inconstitucional, es redueixen a una única pretesa causa: segons el seu parer, la sentència de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va crear una prova nova per considerar que el condemnat havia confessat els fets constitutius del delictes i, en actuar d'aquesta manera, d'acord amb l'opinió esmentada del recurrent, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia havia creat ex novo una prova que no figurava anteriorment, i havia vulnerat d'aquesta manera tots els drets constitucionals esmentats.

No obstant això, dels considerants d'aquesta sentència no s'extreu, ni de lluny, aquesta afirmació. El que fa el Tribunal Superior de Justícia és valorar, dins de les seves competències, la significació jurídica dels fets que, com a fets provats, es troben en els autes, sense recrear o reinventar cap situació fàctica que no s'hagi produït. D'aquesta manera, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia no tan sols no vulnera cap dret sinó que compleix estrictament la seva obligació de respectar i protegir el dret a la jurisdicció del condemnat. El fet que aquesta valoració no hagi satisfet el demandant no justifica la seva opinió contrària i menys encara aquest recurs d'empara que, per la seva naturalesa no cassacional, no ha de suplantar, ni pot fer-ho, les valoracions que efectua la jurisdicció ordinària.

La incongruència de la pretensió esdevé encara més clara si tenim en compte que, encara que l'al·legació del demandant hagués estat correcta –que, com hem indicat, no ho ha estat-, això no hauria invalidat en absolut la sentència del Tribunal Superior de Justícia en la seva decisió de confirmar els punts de la sentència objecte de recurs, dictada pel Tribunal de Corts: en confirmar-los, el Tribunal Superior de Justícia ha fet seva la ratio decidendi i el dispositiu de la sentència esmentada, dos aspectes que no han estat objecte d'impugnació en aquest recurs d'empara. D'aquesta manera, tot i que el supòsit que denuncia el demandant s'hagués produït (i convé repetir que no s'ha produït), hauria constituït un element accessori i redundant que no hauria invalidat gens la seva decisió confirmatòria principal.

Sense posar de manifest altres punts que desqualificarien amb força més aclaparadora la pretensió constitucional del demandant, les consideracions que acabem d'efectuar ens obliguen a rebutjar la tramitació d'aquest recurs d'empara i a declarar que ha estat interposat amb una temeritat evident.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal constitucional del Principat d'Andorra;

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2000-15-RE, interposat per la representació processal del Sr. Gerard Gouarré Patte contra la sentència i l'aute dictats els dies 19 de juliol i 14 de setembre del 2000, respectivament, per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del Sr. Gerard Gouarré Patte, al president del Tribunal Superior de Justícia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 17 de novembre del 2000.

Pere Vilanova Trias

Joan Josep López Burniol

President

Vicepresident

Philippe Ardant

Miguel Ángel Aparicio Pérez

Magistrat

Magistrat